

SZAUER DÁNIEL

Csónak

*Nádból fonja az estét a hold,
szövőszékén sötét sugár.
A part fölötti mély vizekben
csónakja egy percre megáll.*

Margóra

*Törött üveg a földön.
E színes csodát
nem hagyhatom, hogy szűnjön.*

Éjjeli lepke

*Hártya feszül.
színe a nyárnak.
Kék üvegén
meztelen ágyban
ébred az éj.*

Falevél

*Vitorlát bont
a tölgylevél a tócsán.
Tanúja lettem hirtelen.
Tovább halad.
Hol elkapja Boreász,
már más világ.
Ott nem lehet velem.*

Paletta

*Elkülönül kék a zöldtől.
Tiszta színek, nemdebar?
Türkiz színű volt az élet,
test és lélek messze már.*

Napóra

*Az árny kezd halványodni már.
Időt nem mutat.
Megáll.
Az óralap marad csupán.
Az idő eltűnt.
Homály.*

